02/09/2020

Отац Гојко Перовић за “Спутњик”: Немогућ је сценарио да се нешто преокрене — народ је промијенио власт (ВИДЕО)

Апсолутно не очекујем да сада нешто може да се промени и да се не испоштује изборна воља грађана који су гласали за промену власти. Ствари су на парламентарним изборима јасно трасиране. За мене, као грађанина Црне Горе, тај сценарио, да се накнадно промени изборна воља је — немогућ!

Ректор Цетињске богословије протојереј ставрофор Гојко Перовић у интервјуу за Спутњик тако коментарише изборне резултате у Црној Гори, али и постизборну комбинаторику која предстоји.

„Одахнуо сам када сам чуо резултате избора. Прво што сам помислио било је да више нећу морати да изговарам „антиуставни и дискриминациони закон“, што је постала фраза коју смо говорили уместо молитве. Ми смо се борили за секуларну државу, док се председник залагао за оснивање нове цркве, чиме би прекршио устав, по коме је Црна Гора секуларна“, каже нам отац Гојко.

Да ли изборни резултат говори да су се грађани одупрли порукама ДПС-а да ће Црна Гора после избора постати теократска. То јест, да ће власт створити „цркву“?

— ДПС је хтео да направи карикатуру теократске државе са жељом да подржави Цркву. То је суштина спорног Закона о слободи вероисповести. Парадоксално, ми из Цркве смо се борили за секуларну државу, а они су нас оптужили да смо хтели теократску. Нека људи сами процене ко је у праву.

Готово цела предизборна кампања ДПС-а била је усмерена на обрачун са Митрополијом црногорско-приморском, митрополитом Амфилохијем, а често и са вама. Да ли сте очекивали овакав изборни резултат?

— Очекивања су била закована за питање — има ли Црна Гора грађанског и демократског капацитета? Сви смо веровали да ће Бог наћи начин да покаже да се Црква не може поразити на изборима, иако формално не учествује, али се јасно определила у предизборној кампањи. То је урадила невољно, јер није хтела да дође у ситуацију да се изјашњава. СПЦ у Црној Гори се никада није укључила ни у једну политичку кампању.

Већ годину дана СПЦ је на мети овдашњих власти, али ова предизборна кампања показала је њихово најгоре лице. Свештеници су хапшени и протеривани, конаци су рушени. У којој мери је то утицало на гласаче да их осуде на овим изборима?

— Све што су људи из ДПС-а и њихови коалициони партнери радили, радили су против своје политичке власти. Сваки њихов потез потврђивао је да хоће сукобе и да је нестабилност нешто у чему се најбоље осећају. Грађани су то препознали. Мислим да овај број грађана који су гласали против власти превазилази број људи који су верници, који практикују црквени живот. Има ту више слојева. Има ту људи који су отворено црквени људи, имате људе који су верници, али на некој дистанци, мислим да ту имате и агностика, и атеиста.

Верујем да је пуно људи других вера гласало за промене. На крају крајева, победа опозиције о којој се прича победа је три опозиционе листе, а ако погледате састав тих листа, имате и људе других вера. Власт се није снашла у сукобу са црквом који им није ни био потребан и који није потребан ни једној држави, па ни Црној Гори.

Црква је институција која поштује државу, мислим да свака црква поштује

сваку државу, а посебно наша црква поштује Црну Гору јер оне вековима постоје у историјском загрљају који се не може сецирати, па да се каже, овамо смо се мање волели, овамо смо се више волели. Они сад кажу, СПЦ је нешто ново. Православна црква у Црној Гори, која се некада звала Пећка патријаршија, некада је била Митрополија цетињска, то је једна иста црква, као што је у питању једна иста држава, иако сада имате Црну Гору. Некада је била Република Црна Гора, некада је била федерална јединица у оквиру СФРЈ, некада је била Зетска бановина, некада је била кнежевина и краљевина, која са данашњом Црном Гором ни по чему није идентична. Ни по границама, ни по амблемима, ни по службеном језику, ни по устројству. Ако бисмо били злуради, могли бисмо да кажемо да Црна Гора постоји од референдума 2006, али то нико нормалан неће рећи.

Циљ све три опозиционе листе у предизборној кампањи био је да сруше тродеценијски режим Мила Ђукановића. Верујете ли да ће се оне сагласити и убудуће, с обзиром да немају баш исте ставове по разним питањима? Могу ли и надаље да опстану као заједничка влада?

— Историја није почела од 30. августа, она ће трајати. Пред нама, грађанима Црне Горе, пред свим субјектима, и политичким, и друштвеним, и верским је труд да изградимо друштво које ће надићи владавину било ког једног фактора. Већина грађана који су гласали не мрзи никога. Само смо тражили модел живота који неће зависити од једне партије, посебно не од једног човека. И мислим да смо то добили. Пред нама је дуг процес који подразумева одређене фазе. Мислим да коалиција која је победила има задатак да трасира прву фазу, а то значи кретање у општим нормама — каква ће бити влада, за које ће се принципе борити. Улазак у детаље, као што је међународна оријентација, мислим да је то тема за неке друге изборе. Сада треба посложити ствари на нивоу основних принципа, да Црна Гора може да крене даље, као држава којом не влада један човек.

Али, већ су осванули наслови у медијима под контролом режима да Црна Гора више не постоји, да ће се ускоро плаћати динарима и опет писати ћирилицом… Је ли то опет застрашивање народа?

— Да. Ако застрашују црногорски народ да ће се писати ћирилицом, писмом на коме је написано све што у Црној Гори вреди, од Октоиха, преко Горског вијенца и Посланице св. Петра цетињског па надаље, то говори о плитким дометима такве врсте кампање. Само нека тако наставе. Не бринем да ће та идеологија имати већег утицаја међу грађанима. Рећи да Црна Гора не постоји у моменту када из Европске комисије добијате позитивне поруке. Ево,

баш данас је комесар Вархељи поздравио крај избора, чак је поменуо и нову владу. Црна Гора и те како постоји и тек треба да постоји самим тим што ће доказати да може да функционише као парламентарна демократија. Једна од основа таквог уређења је демократска смена власти. Ако ови не буду ваљали, лако ћемо на власт довести неке друге.

Говоре неки и да ће Црна Гора бити земља под снажним утицајем Србије и Русије…

— Мислим да су то подметања. Хвала Богу да ће Црна Гора имати нормалне односе са свима. Из онога што су политички лидери рекли, јасно је да је пут Црне Горе европски пут, пут преузимања стандарда ЕУ. Ако је то тако, са тим у вези може да иде и добар однос према Русији, и добар однос према Кини. Зашто бисмо градили Црну гору као инвалида који не уме да се дружи са неким? Црна Гора је вековима знала да буде партнер свих великих и малих сила, како у Европи, тако и у свету. Зашто бисмо се сада ограничавали? Јасно је да је ЕУ приоритет. Лидери ЕУ друже се и преговарају са Русијом. Зашто бисмо ми сада нешто што је историјски корен црногорске дипломатије и државности одрицали од себе. Али, оно како они то хоће да представе, или Русија, или ЕУ, па то нема нигде у Европи.

За носиоца листе „За будућност Црне Горе“ Здравка Кривокапића кажу да је кандидат СПЦ. То је била најжешћа оптужба актуелне власти. Видели смо да се и у изборној ноћи састао са митрополитом Амфилохијем. Упркос свему, он је био најбоље оцењена личност предизборне кампање. Може ли он да буде помиритељ црногорског друштва?

— Управо излазимо из приче да од једног човека све зависи. Управо се разилазимо са том причом без свађе и туче и имамо прелаз у ново доба, када се у Бога нада да просперитет Црне Горе неће зависити од било ког појединца. Што се професора Кривокапића тиче, очигледно је да је требало само да се појави неко ко је довољно честит, довољно чист од некакве политичке прошлости, човек који не сугерише ништа негативно, да народ изађе и гласа.

По завршетку избора, добили смо молбу Митрополије црногорско-приморске да се народ не окупља да не би дошло до инцидената. Такав апел упутили су и лидери све три опозиционе коалиције. Шта бисте Ви поручили грађанима Црне Горе?

— Управо је изашао апел Епископског савета СПЦ у Црној Гори у коме се

поручује да су, због контекста целе ситуације, због одласка једне тоталитарне власти, која знала да влада и на поделама и да, понекад смишљено, пројектује сукобе, злоупотребе могуће. Те су се злоупотребе већ десиле. Мислим да није дошло ни до чега ружног, али на информативном нивоу, рецимо, синоћ су нам телефони били затрпани информацијом да је гађана џамија. Док смо добили деманти, живели смо у страху да је на помолу ко зна шта. Пошто се маса не да контролисати, позвали смо да нема изласка на улицу, не зато што народ не треба да се радује. Други разлог је да људима који су добили поверење грађана потребан мир у коме ће поставити основне постулате неке будуће власти.

mitropolija.com